

بررسی و تبیین تأثیر اسراف در بهره‌وری سازمان از منظر اسلام

حسین مومنی^۱

دریافت: ۱۴۰۰/۷/۳

پذیرش: ۱۴۰۰/۸/۸

چکیده

مدیران در سازمان‌ها در پی یافتن بهترین راه برای تحقق اهداف خود با استفاده از منابع موجود هستند، آن‌ها در تلاشند با بکارگری تجهیرات، امکانات و منابع به صورت کارآمد و اثربخش بهره‌وری سازمان را بیش از گذشته افزایش دهند. از طرفی جلوگیری از اسراف در سازمان‌ها حلقه مفقوده‌ای بوده که مدیران همواره در پی رسیدن به آن بوده‌اند تا از این طریق به تعالی سازمان کمک نمایند. بنابر این در تحقیق حاضر سعی بر آن است که افزایش بهره‌وری در سازمان با دوری از اسراف‌های موجود در آن مورد بررسی و تبیین قرار گیرد. این مهم چیزی نیست جز اجرای یکی از دستورات اسلامی که توصیه شده، باید از دستورات، فعالیت‌ها و هزینه‌های غیر ضرور فردی، اجتماعی و سازمانی جلو گیری شود. روش این تحقیق از نوع توصیفی- تحلیلی بوده و فن دست‌یابی به یافته‌ها تحلیل محتوای کیفی می‌باشد. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد، با تکیه به باورهای اسلامی ابزاری که مانع اسراف و منجر به بهره‌وری در سازمان می‌شود عبارتند از: ۸ مقوله، سبک‌های مدیریتی، ایجاد خود کنترلی، نیروی کار متخصص، مدیریت زمان، استفاده از تکنولوژی، دوری از مخارج غیرضرور، کاهش سطوح سازمانی و ایجاد ارتباطات اثربخش، در قالب ۲۳ زیر مقوله.

واژگان کلیدی: اسراف، بهره‌وری، سازمان، مدیریت.

moumeneiabh@gmail.com

۱. دانش پژوه دکتری قرآن و مدیریت

مقدمه و بیان مسئله

مدیران درسارمان‌ها در پی یافتن بهترین راه برای تحقق اهداف خود با استفاده از منابع موجود هستند، آن‌ها در تلاشند با بکارگیری تجهیرات، امکانات و منابع به صورت کارامد و اثربخش بهره‌وری سازمان را بیش از گذشته افزایش دهنند. راه حل‌های زیادی وجود دارد تا مدیران به این امر دست یابند، یکی از این راه‌ها جلوگیری از اسراف‌های موجود در سازمان بوده و تنها راه رسیدن به این مهم توجه به نظام ارزشی و جهان‌بینی اسلام می‌باشد. از آنجا که بهره‌وری و اسراف در مقابل هم قراردارند، در این پژوهش رسیدن به بهره‌وری درسازمان از طریق جلوگیری از اسراف‌های موجود در آن سازمان می‌باشد. بنابر این سوال تحقیق به این صورت بیان شده: چگونه می‌توان با جلوگیری از اسراف بهره‌وری را در سازمان بالا برد؟ هدف از این تحقیق دوری از اسراف، با عرضه نظام ارزشی و جهان‌بینی اسلامی در زمینه اسناده صحیح و بجا از اختیارات، وظایف، قدرت، مکان، زمان، منابع، امکانات، و منابع انسانی در سازمان می‌باشد، این رویکرد از هر گونه هدر رفتن موارد مذکور جلوگیری و برره‌وری سازمان را افزایش می‌دهد. از این روی می‌توان گفت، با دوری از اسراف که یک تکلیف فردی، سازمانی و اجتماعی و حرام و خلاف شرع اسلام است، بهره‌وری سازمان تقویت، نابودی بی‌رویه طبیعت متوقف و تا حد ممکن سبب توضیع عادلانه منابع خواهد شد. این پژوهش با استفاده از روش تحقیق تحلیلی- توصیفی و بکارگیری فن تحلیل محتوای کیفی به دنبال آن است که یکی از راه‌های رسیدن به بهره‌وری در سازمان را تبیین و شناسایی نماید، با توجه به زمان، مکان و شرایط موضوع، نتیجه تحقیق جدید، کاربردی و خلاقانه به نظر می‌رسد.

مفاهیم

اسلام

اسلام در لغت به معنی تسلیم شدن و گردن نهادن آمده است (انوری، ۱۳۸۱، ۱، ۴۰۸)، در اصطلاح عبارت است از: مجموعه‌ی از قواعد و احکام که آن‌ها را حضرت محمد بن عبد الله^(ص) که طبق این آیه، «وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّنَ؛ لِكُنْ أُورْسُولُ خَدَا وَخَاتَمُ الْأَنْبِيَا» (احزاب/۴۰)، آخرین فرستاده خداوند است، بعد از بعثت خود برای مردم بیان فرموده است. اسلام به فرموده این آیه، «إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ إِلَّا إِسْلَامٌ، هَمَّا نَادَيْنِ نَزَدَ خَدَا آئِنَّ إِسْلَامًا إِسْلَامٌ» (آل عمران/۱۹)، بهترین دین و آخرین

آنین الهی است. امام باقر^(ع) در معنای این آیه فرموده: تسلیم شدن به ولایت علی بن ابی طالب (ر.ک)، مناقب ابن شهر آشوب، ۳: ۹۵، امام علی^(ع) نیز فرموده: برای اسلام نسبی ذکر می‌کنم که نه احدي قبل از من چنین تعریفی کرده و نه بعد از من، و آن این است: اسلام عبارت است از تسلیم، و تسلیم عبارت است از یقین، و یقین عبارت است از تصدیق، و تصدیق عبارت است از اقرار، و اقرار واقعیتش ادا است، و ادا، عمل است (کافی، ۲: ۴۵، طباطبایی، ۱۳۷۴، ۳: ۱۹۷).

اسراف

اسراف در لغت به معنی زیاده روی کردن در کاری، از بین رفتن، هدرشدن آمده است (انوری، ۱۳۸۱، ۱، ۳۹۸). در قرآن در باره اسراف چنین آمده، «لَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ»؛ اسراف نکنید، که خدا مسرفان را دوست نمی‌دارد» (انعام/۱۴۱). در تفسیر این آیه آمده، «لا تصرفوا معناش این است که در استفاده از این میوه‌ها و غلات از آن حدی که برای معاش صالح و مفید است تجاوز نشود، و یا در غیر آن مصرفی که خدا معین نموده به کار برده نشود» (طباطبایی، ۱۳۷۴، ۷: ۵۰۲). در آیه دیگر از اسراف کاران چنین نکوهش شده، «أَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ؛ البتہ مسرفان همه اهل آتش دوزخند» (غافر/۴۳، ر.ک، ری شهری، ۱۳۷۷، ۵: ۲۴۵۸).

امام صادق^(ع) در باره اسراف نکردن فرمود: «مال خدا است که به ودیعه بدست هر کس بخواهد می‌سپارد، خوردن، آشامیدن، پوشیدن، نکاح و سواری و سایر انواع تصرفات در آن را مباح کرده به شرطی که رعایت اعتدال و اقتصاد را بنمایند و ما زاد آن را به فقرای مؤمن رسانیده یا با آن امور خود را اصلاح کنند، و گر نه همه آن تصرفات حرام خواهد بود» (ر.ک، تفسیر عیاشی، ۲، ۱۳) همچنین آن حضرت فرموده: «اسراف عبارت است از کاری که مال را ضایع کند، به بدن ضرر برساند و اقتصاد این است که انسان همه رقم غذا از قبیل نان، گوشت، شیر، سرکه و روغن بخورد و لیکن در هر وعده یک رقم» (کافی، ۴، ۵۳، طباطبایی، ۱۳۷۴، ۸: ۱۱۷).

در روایات به عدم اسراف تأکید فراوان شده که برخی از آن‌ها اشاره می‌شود: پیامبر(ص): «السَّرْفُ يُورِثُ الْفَقْرَ؛ اسراف فقر و تنگدستی می‌آورد» (مجموعه‌الاخبار، باب ۱۷۱). امام علی^(ع): «وَيَحْرِمُ الْمُسْرِفِ، مَا أَبْعَدَهُ عَنْ صَالِحِ نَفْسِهِ وَاسْتِدْرَالِكِ أُمْرِهِ؛ بیچاره اسرافکار! چه دور است از اصلاح نفس و جبران کار خود» (غزال‌الحكم، ح ۱۰۰۹۲)، همچنین آن حضرت فرموده: «دَعِ الإِسْرَافَ مُقْتَصِداً؛ اسراف را رها کن و میانه روی در پیش گیر» (نهج‌البلاغه، نامه ۲۱). امام زین‌العابدین^(ع): «إِنَّمَّا يُنْهَا مِنَ

السَّرَّفِ، وَحَصْنُ رِزْقِي مِنَ التَّلَفِ؛ مِنْ أَنْ زَيَادَهُ روی باز دار و روزی ام را از تلف شدن نگاه دار» (صحیفه سجادیه، دعای ۲۰، ر.ک، ری شهری، ۱۳۹۲، ۵، ۹، ح ۲۴۵۸) امام صادق(ع): «ان مع الاسراف قلة البركة؛ همانا اسراف با کمی برکت همراه است» (مجموعه الاخبار، ۲۶۱) همچین آن حضرت کمترین اندازه آن فرموده: *إِبْدَالُكَ ثَوْبَ صَوْنَكَ وَإِهْرَاقُكَ فَضْلَ إِنَائِكَ*؛ این‌که لباس بیرون‌ت را لباس خانه دم دستی قرار دهی و ته مانده طرفت را دور بریزی» (کافی، ۴، ۵۶)، نیز: «للمسرف ثلاث علامات یشتری ما لیس له و یلبس ما لیس له و یاکل ما لیس له؛ اسراف کننده را سه نشانه است: چیزهای را می‌خرد، می‌پوشد و می‌خورد که در شان او نیست» (نور الثقلین، ۱، ۷۷۲).

بهره‌وری

واژه بهره‌وری برای نخستین بار به وسیله فرانسوی کنه^۱، ریاضیدان و اقتصاددان طرفدار مکتب فیزیوکراسی (حکومت طبیعت) به کار برده شد، وی با طرح جدول اقتصادی، اقتدار هر دولتی را منوط به افزایش بهره‌وری در بخش کشاورزی می‌داند، در سال ۱۸۸۳ فرانسوی دیگری به نام لیته^۲ بهره‌وری را دانش و فن تولید تعریف کرد (شهنام، ۱۳۸۵: ۲۰). در سال ۱۹۱۱ میلادی آلبرت آفتالیون^۳ در مقاله‌ای در مجله اقتصاد سیاسی بهره‌وری را به مفهوم امروزی آن بکار برد، بنابر عقیده وی بهره‌وری را می‌توان به عنوان: رابطه بین حجم تولیدی که در مدت معینی به دست آمده و حجم کامل عواملی که در جریان تولید به مصرف رسیده اند تعریف نمود، واژه بهره‌وری (productivity)، در لغت به معانی قدرت تولید، باروری و مولد بودن است (خاکی، ۱۳۸۲: ۲۲).

بهره‌وری بهترین استفاده از زمان و امکانات موجود برای رسیدن به هدفی معین است، در اقتصاد بهره‌وری نسبت مقدار معین محصول به مقدار یک یا چند عامل تولید است (انوری، ۱۳۸۱: ۲؛ ۱۰۸۴). ماندل^۴ گفته، بهره‌وری به مفهوم نسبت بین بازده تولید به واحد منابع مصرف شده است که با یک نسبت مشابه در دوره پایه مقایسه می‌شود و به کار می‌رود. اتیگل^۵ گفته، نسبت میان بازداده مرتبط به عملیات تولیدی مشخص و معین در مقایسه با نهادهای مصرف شده است (خاکی، ۱۳۸۲: ۲۳).

- 1 .francois Quesnay
- 2 . Littre.
3. Albert aftalion.
- 4 . mundel.
- 5 . Etigel.

سازمان بهرهوری اورپا^۱ گفته، بهرهوری یک دیدگاه فکری، یک طرزتفکر برای تداوم پیشرفت و بهبود، اطمینان به قابلیت انجام کارهای امروز بهتر از دیروز بطور مداوم، مهارت در توسعه و بهبود منابع انسانی و تلاش پیوسته برای بکارگیری تکنیک‌ها و روش‌های جدید است (پیرایش، ۱۳۸۷: ۳).

در تعریف دیگر: بهرهوری میزان موفقیت سیستم را در استفاده از منابع برای کسب اهداف بیان می‌کند (کاظمی، ۱۳۸۱: ۱۲). با توجه به هزینه منابع مورد استفاده، بهرهوری اندازه‌گیری کمیت و کیفیت کار انجام شده است. از این رو هر چه یک سازمان تولیدی بهرهوری بیشتری داشته باشد، مزیت رقابتی آن بهتر است (ماری و متیو، ۲۰۱۱: ۸). چنانکه آمده، در همه سازمان‌ها هدف اصلی باید فزونی باشد، مدیران باید محیطی به وجود آورند که در آن کارگران بتوانند با صرف کمترین زمان، منابع، فعالیت و ناخشنودی به عالی‌ترین اهداف گروهی و سازمانی ممکن برسند (کونتر، اودانل، ویریچ، ۱۳۸۸: ۷). بنابر این می‌توان گفت، از آنجا که هدف مدیران رسیدن به بهرهوری می‌باشد، باید تمام تلاش خود را در هدفگذاری، برنامه‌ریز و دیگر فعالیت‌های سازمان به کاربرد، تا به نتیجه مطلوب دست‌یافتد. اندازه‌گیری بهرهوری شامل تعیین مدت زمانی است، که یک کارگر متوسط برای تولید سطح معینی از تولید نیاز دارد. همچنین می‌تواند مدت زمانی باشد که گروهی از کارمندان صرف فعالیت‌های خاصی از قبیل تولید، مسافت یا زمان بی کار بودن در انتظار مواد یا جایگزینی تجهیزات مصرف می‌شوند (ماری و متیو، ۲۰۱۱: ۸).

در تعریفی بهرهوری در سازمان به این صورت بیان شده، بهرهوری فرایند سلسله اقدام‌ها و فعالیت‌های هماهنگ و برنامه‌ریزی شده به منظور بهبود وضعیت موجود برنامه‌ها و استفاده بهتر و اثربخش‌تر از استعدادها، امکانات، تجهیزات، فضاهای و اماکن است (شفیع‌زاده و همکاران، ۱۳۹۱: ۲۶).

مفاهیم مرتبط با بهرهوری

کارایی، به معنای آگاهی به چگونگی انجام کار و انجام صحیح آن، هنگامی بهبود می‌یابد در صورتی که، به ازای هر واحد ورودی، خروجی مفید بیشتر تولید شود. اثربخشی، یعنی آگاهی از کاری که انجام می‌شود، انجام کار قابل قبول و کسب اهداف صحیح. سود آوری، بیانگر چگونگی کارکرد

1.European productivity associatim
2. Mary, Matui.

سازمان در طول سال است. کیفیت، مطابقت با نیازمندی‌ها، مشخصات یا استانداردها کیفیت را تعیین می‌کند، کیفیت به ارزشی نسبی کالاها و خدمات و کارایی و اثربخشی فرایندهای تولید آن‌ها اشاره می‌کند. فرایند خلاقانه انتخاب و انطباق کالاها، خدمات، فرایندها، ساختارها و دیگر موارد برای پاسخگویی به فشارهای داخلی و خارجی، تقاضاها و تغییرات محیطی است. کیفیت زندگی کاری، بیانگر میزان ارضای نیازهای مهم کارکنان از طریق کار در سازمان است. فرهنگ سازمانی، نظامی از باورها و ارزش‌های مشترک، که در یک سازمان رشت و توسعه می‌یابد و راهنمای اعصابی آن است (کاظمی، ۱۳۸۱: ۲۶-۱۳). در این میان دو چیز بر بهره‌وری سازمانی بسیار مهم است، یکی عدالت سازمانی و دیگری رضایت کارکنان، محققان دریافتند که اگر سازمانی نتواند امنیت شغلی را برای کارمندان خود فراهم کند، سطح انگیزه و تعهد سازمانی در آن‌ها کاهش می‌یابد، اما وقتی امنیت شغلی تأمین شود و عدالت سازمانی تضمین شود کارکنان به طور خودکار شروع به نشان دادن یک نگرش مثبت می‌کنند که برای سازمان بسیار مهم است. رضایت شغلی نیز زمانی به دست می‌آید که به یک کارمند به خوبی پاداش داده شود و کارهای ارائه شود که در عین حال جالب و چالش برانگیز باشد. اطمینان از رضایت شغلی کارمندان برای سازمان بسیار مهم است زیرا هزینه‌های استخدام یک کارمند جدید بسیار زیاد است و هیچ سازمانی زمان و منابع کافی برای استخدام یک کارمند جدید را ندارد (رابیا، مجید و ایوب، ۱۴۰۵: ۲۰).

راهکارهای افزایش بهره‌وری، برای افزایش بهره‌وری این راه کارها بیان شده: کاهش صنایعات، ایجاد تعهد درکارکنان؛ توجه به کارکنان؛ استفاده بهینه از استعدادها و توجه به تغییرات (شفعیزاده و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۳۹۲). همچنین عوامل بهبود بهره‌وری به این صورت عنوان شده: سبک و روش مدیریت مناسب؛ هدفگذاری برای بهبود بهره‌وری؛ ساختار و فرهنگ سازمانی سازگار؛ نیروی کار کیفی؛ بهبود در بکارگیری تکنولوژی؛ تحقیق و پژوهش و استراتژی بهبود (رضایی، ۱۳۸۶: ۷).

پیشینه تحقیق

با بررسی و تحقیق انجام شد پژوهش مشابه که کل عنوان تحقیق را شامل شود به دست نیامد، ولی تعدادی از تحقیقاتی که به قسمتی از موضوع پرداخته آورده می‌شود.

1. Rabia, Majeed, Ayub.

کتاب مدیریت بهره‌وری، تهیه و چاپ دیجیتالی آن، توسط مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان، در سال ۱۳۹۱ بوده است. از جمله مطالبی که به آن پرداخته شده، عبارتند از: راه کارهای افزایش بهره‌وری، بررسی شاخص‌های بهره‌وری، عوامل مؤثر در افزایش یا کاهش بهره‌وری نیروی انسانی، بهره‌وری در پرتو سیاست‌های کلان و عوامل موثر بر بهره‌وری نیروی انسانی.

کتاب بهره‌وری در پرتو اسلام نوشته حسین بافکار، چاپ شده توسط مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما در سال ۱۳۸۴ می‌باشد. این کتاب دارای ۳ فصل است که در فصل اول سطوح و اهداف بهره‌وری، در فصل دوم، مبانی و اصول، مثل، ارج‌گذاری به انسان در بهره‌وری، بهره‌گیری مناسب از عمر و زمان، استفاده بهینه از نعمت و به کارگیری معیارهای اسلامی در عمل و در فصل سوم به آسیب شناسی بهره‌وری اشاره شده است.

مقاله‌ای با عنوان چکونه بهره‌وری را در یک سازمان افزایش دهیم، نوشته غلامرضا کارگر و بتول فرج پور و چاپ شده در مجله توسعه انسانی پلیس، س، ۶، ش، ۲۳، در سال ۱۳۸۸ می‌باشد. در این مقاله گفته شده، سعی بر آن است تا ضمن اشاره به مفاهیم بهره‌وری به رویکردها و راهکارهای مختلف افزایش بهره‌وری پرداخته شود و ضمن تشریح اهمیت بهره‌وری به تبیین عوامل موثر در ارتقاء و ایجاد شرایط لازم برای بهبود بهره‌وری نیروی انسانی اشاره شود.

مقاله‌ای با عنوان عوامل و شاخص‌های موثر بر بهره‌وری دانشگاهها و مراکز آموزش عالی، نوشته عباس خورشیدی، مهدی مهدوی و احمد سلمانی قهیازی و چاپ شده در مجله پژوهش در نظام آموزشی، ۲۵، ش، ۵، در سال ۱۳۸۷ می‌باشد. گفته شده این مقاله به بررسی عوامل و شاخصه‌های موثر بر بهره‌وری دانشگاهها و مراکز آموزش عالی از دیدگاه متخصصان، روسا و استادان آن مراکز می‌پردازد.

کتاب اسراف، نوشته عزیزالله حیدری، انتشارات مسجدجکران آن را در سال ۱۳۸۹ به چاپ رسانده است. در این کتاب برای نجات از اسراف به راهکارهای اشاره شده، مثل، سیاست‌های کلان دولتی، نظارت بر تولیدات غذایی، نقش مهم زنان و مادران در خانواده، راهنمایی و ارشاد گرفتن از کسانی که مورد اعتمادند، مطالعه هشدارهای قرآن و حدیث و توجه به عقوبات های اسراف.

مقاله‌ای با عنوان اسراف، عوامل و راهکارهای مبارزه با آن، نوشته محمد حسین حسینی، چاپ شده در مجله سفیر، س، ۵، ش، ۲۰، در سال ۱۳۹۰ می‌باشد. در این مقاله به این موضوع اشاره شده، که

براساس دستورات اسلام، باید کلیه شئون زندگی در حد اعتدال قرار گیرد، آن مقدار از هزینه‌هایی که با موقعیت اجتماعی و شان زندگی انسان موافق و سازگار است، اقتصاد و تقدیر معیشت و آنچه از این حد تجاوز کند، اسراف و زیاده روی است.

روش تحقیق

تحقیق یک فعالیت سیستماتیک بوده، که می‌تواند به تجزیه و تحلیل و ثبت عینی و نظاممند مشاهدات کنترل شده پردازد، این کار با پروراندن قوانین کلی، اصول، نظریه‌ها و پیش‌بینی و کنترل نهایی رویدادها منجر می‌شود (فرهنگی و صفرزاده، ۱۳۸۵، ۱۰۹). پژوهش حاضر در صدد تحلیل و بررسی تأثیر اسراف در بهره‌وری سازمان از منظر اسلام می‌باشد. این تحقیق بر اساس هدف از نوع کاربردی، بر حسب نحوه گردآوری داده‌ها از نوع تحلیلی-توصیفی می‌باشد، اگر موضوعی به صورت علمی مورد پژوهش قرار گیرد، یکی از راه‌های آن، توصیفی بوده، یعنی محقق به دنبال چگونه بودن موضوع است و می‌خواهد بداند پدیده، متغیر، شئی یا مطلب چگونه است (حافظ نیا، ۱۳۸۳، ۲۲۲).

روش شناسی پژوهش نیز تحلیل محتوای کیفی از نوع قیاسی می‌باشد، از تحلیل محتوای قیاسی زمانی استفاده می‌شود که محقق قصد سنجیدن یک نظریه با داده‌های موجود را داشته باشد و متن مورد نظر به صورت کیفی تحلیل شود. (مومنی راد و همکاران، ۱۳۹۲، ۲۵). تحلیل محتوا مرحله‌ای از جمع‌آوری اطلاعات است که در آن محتوای ارتباطات از طریق به کارگیری عینی و منظم قواعد مقوله‌بندی شده و به اطلاعاتی که می‌توانند خلاصه و باهم مقایسه شوند، تغییر شکل می‌یابد. (هولستی، ۱۳۸۰، ۱۳) کریپ پندروف^۱ تحلیل محتوا را به عنوان نوعی فن پژوهشی برای ایجاد مراجع معتبر و تکرار پذیری از داده‌های متون تعریف می‌کند (دانایی فرد، الوانی و آذر، ۱۳۸۳، ۲۳). در فرایند تحقیق برای به دست آمدن ادبیات و چارچوب نظری تحقیق اطلاعات به صورت کیفی بر مبنای مطالعه و فیش برداری از استاد کتابخانه‌ای تهیه شده است. در این زمینه به کتاب‌های قرآنی، روایی، تاریخ و سیره اسلامی، مدیریتی و سازمانی و مقالات مرتبط با موضوع مراجعه شده است. در طی فرایند تحلیل و بررسی از بین مقاله، کتاب و سایر منابع معتبر که مورد مطالعه قرار گرفته از مطالب ۵ منبع

1. Krip pendorff

انگلیسی و ۳۶ منبع فارسی استفاده شده است. در تحقیق حاضر برای تحلیل داده‌ها، با تکیه بر روش تحلیل محتوا از روش کدگذاری سه مرحله‌ای که در زمرة روش‌های تحلیل داده‌های کیفی به شمار می‌آید، استفاده گردیده است. در این روش در ابتدای کدگذاری، تلاش می‌شود که مقوله‌ها از طریق کدگذاری مرتبه اول مشخص شود و طی کدگذاری مرتبه دوم، مقوله‌ها به یکدیگر مرتبط و مفاهیم به صورت یکپارچه استخراج می‌شوند (استیری و شریفی، ۱۳۹۵، ۹۸). در طی این فرایند در مرحله سوم داده‌های کدگذاری شده و مورد تعزیه و تحلیل قرار می‌گیرد.

روایی و پایابی

روایی در تحقیقات به این معنی است که وسیله اندازه‌گیری، بتواند خصیصه و ویژگی مورد نظر را اندازه بگیرد (خاکی، ۱۳۷۸، ۲۸۸). یا در آن به این سؤال جواب داده می‌شود که آیا ابزار اندازه‌گیری آنچه را که تصور اندازه‌گیری اش را دارد، اندازه می‌گیرد یا خیر؟ (یوسف نژاد، ۱۳۹۱، ۲۶). یک آزمون زمانی دارای پایابی است که نمره‌های مشاهده و نمره‌های واقعی آن دارای همبستگی بالایی باشند (خاکی، ۱۳۷۸، ۲۹۱). اعتبار محتوا غالباً تکیه‌گاه روش تحلیل محتوا بوده است که از طریق قضاوت آگاهانه پژوهشگر به دست می‌آید (هولستی، ۱۳۸۰، ۲۲۱). در تحلیل محتوا پایابی یعنی اینکه اگر کد گذاران مختلف دستورالعمل کدگذاری را در مورد یک محتوا به کار ببرند، باید به نتیجه واحدی برسند، اما زمانی که رمزگذار فقط یک نفر است تحلیلگر پایابی کدگذاری را نسبت به خودش در دو زمان آزمون می‌کند (فروتنی، ۱۳۸۷، ۱۳۳).

جامعه آماری این تحقیق، کتابها و پژوهش‌های انجام شده با موضوع مدیریت و سازمان اعم از کتاب و مقاله و منابع اسلامی، مثل، قرآن، روایات، سیره، اخلاق و تاریخ بوده است.

یافته‌های تحقیق

هر فعالیت و عملی نیازمند ابزاری است، رسیدن به بهره‌وری درسازمان نیز به چیزهای وابسته است که مدیران باید در نظر داشته باشند، یکی از این ابزارها جلوگیری از اسراف می‌باشد، موضوع اسراف در قرآن در ۱۶ سوره با فراوانی ۲۲ آیه مطرح شده، به طور نمونه در این آیه دستور داده که از اسراف کاران

اطاعت نکنید، «لَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ از رفتار رؤسای مسرف و ستمگر پیروی نکنید» (شعراء، ۱۵۱). در این آیه آمده که عاقبت اسراف کار نابودی خواهد بود، فَأَنْجِنَاهُمْ وَمَنْ تَشَاءَ وَأَهْلَكُنَا الْمُسْرِفِينَ، آنان را با هر که خواستیم نجات دادیم و مسرفان ظالم را هلاک گردانیدیم (انبیاء، ۹). در این آیه آمده که از امکانات به درستی استفاده نماید ولی اسراف نکنید، كُلُّوَا شَرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ، بخورید و بیاشامید و اسراف مکنید، که خدا مسرفان را دوست نمی دارد (اعراف، ۳۱). بنابر این می توان گفت، در این تحقیق موضع تأثیر توجه به اسراف در بهرهوری سازمان در قالب پنج مقوله «سبک های مدیریتی، ایجاد خود کنترلی، انتخاب نیروی کار متخصص، استفاده درست از زمان و تکنولوژی» با فراوانی ۲۳ زیر مقوله مورد تحلیل، تبیین و بررسی قرار گرفته، که در ادامه ارائه و نتیجه گری می شود.

سبک های مدیریتی

مهارت مدیر: در سازمان ها همواره تأکید زیادی بر مدیریت اقتضایی و مدیریت بر مبنای شرایط در اداره صحیح و افزایش عملکرد سازمان هاست. با تحقیقاتی بدست آمده که مدیریت مشارکتی در افزایش بهرهوری موثر بوده است. به هر حال با تأکید بر عامل مدیریت به عنوان یک عامل مهم و اساسی در بهبود بهرهوری توجه به نکات زیر ضروری است: ۱. بکارگیری سبک مدیریتی صحیح و عملی؛ ۲. توجه مدیریت به مشکلات کاری و زندگی کارکنان؛ ۳. ایجاد روابط دوستانه و صمیمی مدیریت با کارکنان؛ ۴. کوشش و پشتیبانی به مدیریت مشارکتی؛ ۵. ایجاد روحیه همکاری و مشکل گشایی در سازمان؛ ۶. ایجاد سیستم اطلاعات مدیریت صحیح؛ ۷. اطلاع رسانی از اهداف، وظایف و جایگاه افراد در سازمان به کارکنان؛ ۸. بهرهگیری از سرمایه ها در فعالیت های تولیدی دارای ارزش افزوده (رضایی، ۱۳۸۶: ۱۰۰).

ایجاد انگیزه: برای مدیران لازم است که به کارکنان دید مثبت داشته باشند، و کارکنان را بزرگترین دارایی خود بنانند، به آنان امنیت شغلی بدهند و در عوض وفاداری آنها را به دست آورده و شاهد بهبود مستمر در بهرهوری سازمان خواهند بود (طاهری، ۱۳۸۵: ۲۸۲). بررسی ها نشان می دهد با ایجاد انگیزه صحیح در کارگران می توان بهرهوری را به سهولت تا حد بالایی افزایش داد (رضایی، ۱۳۸۶:

۱۰۲). افراد دوست دارند حتی برای انجام کار یا خدمتی کوچک تشویق شوند، و مورد احترام قرار گیرند. یک تشویق ساده و صمیمانه در زمان مناسب کارکنان به نسبت موفقیت‌هایشان، موجب اعتماد به نفس، خوشحالی و رضایت شغلی می‌شود که نتیجه این کار بالارفتن انگیزه و تشویق آنان به کار بیشتر می‌شود (طاهری، ۱۳۸۵، ۲۸۳).

ایجاد فرهنگ کاری: فرهنگ کار عبارت از آگاهی و باوری است که مردم در تفسیر تجربیات خود و محیط اطراف خود از کار کردن و نتیجه آن دارند و بالطبع این تفسیر، رفتار اجتماعی و یا سازمانی خاصی را در جهت میل به کار و پرکاری و بی رغبتی به کار و کم کاری دیگته می‌کند و این فرمان هم زمان از ضمیر ناخود آگاه و خود آگاه انسان صادر می‌گردد (رضایی، ۱۳۸۶: ۱۰۶) ایجاد وجودان کاری: وجودان کاری عبارت است از، گرایش درونی که به مدد آن انسان گرایش به انجام کار بیشتر و بهتر را پیدا می‌کند و ارضا روحی و مادی می‌شود. وجودان کار را می‌توان وضعیتی دانست که در آن افراد جامعه در مشاغل گوناگون سعی دارند تا کارهای محول شده را به بهترین وجه و به طور دقیق و کامل با رعایت اصول بهینه‌سازی و بهره‌وری انجام دهند (همان).

الگوی از مدیریت ژاپنی: شرکت‌ها و موسسات ژاپنی ازگروهی از کارکنان همگن و متعدد تکشیل شده است که هر یک شخصاً و ذاتاً به پیشرفت موسسات خود علاقه مند هستند. در این علاقه نه زور در کار است و نه قانون، هر چه هست شور و علاقه فردی برای دستیابی به اهداف موسسات و در نهایت، پیشرفت و اعتلای کشور است که چنین اشتیاقی چشم‌گیر و تحسین برانگیزی را نسبت به پیشبرد امور موسسات در جان و دل کارکنان آن ایجاد می‌کند. بهترین تجلی گاه، احساس شور و علاقه، نمود آن در رفتار و طرز برخورد افراد با زیر دستان و مافوق‌ها و نوع هم‌کاری و هم‌فکری و مداخلات دلسوزانه و داوطلبانه همگان در امور و سرنوشت موسسات می‌باشد. البته منظور از این نوع مداخله، نه دخالت‌های بد و مزاحم، بلکه هم‌گامی و هم‌سویی دلسوزانه در فضای صحیح مشارکت و توام با وابستگی و احساس تعلق به محیط کار و مجموع سازمان است.

از این رو مشارکت کارکنان در تصمیم‌گیری‌های مختلف و در رده‌های متفاوت، نه تنها با مشکل و مانع برخورد نمی‌کند، بلکه به طرق گوناگون تشویق و ترغیب هم می‌شود (طاهری، ۱۳۸۵: ۴۶).

بنابر این می‌توان گفت، اگر کارکنان از وضع کاری خود راضی نباشند، و مدیران هم توان تعامل با آنان را نداشته باشند؛ اسراف آنان به این طریق‌ها بروز می‌کند: بی‌کاری، کم‌کاری، نظارت خواهی، مسؤولیت گریزی، تبلی، فساد، تقلب، فقر و بدجنبتی (رضایی، ۱۳۸۶: ۱۰۶). عوامل مؤثر در اسراف عبارتند از: ۱- وجود تبعیض بین کارکنان؛ ۲- نامنی شغلی؛ ۳- موفق نبودن و بی میلی در برنامه‌ریزی‌های میان‌مدت یا بلندمدت؛ ۴- مساعد نبودن محیط کاری مناسب؛ ۵- عدم توجه به نیازهای واجب کارکنان؛ ۶- کنترل نکردن (بی ثباتی در برنامه‌های کنترلی)؛ ۷- ناهماهنگی رشته تحصیلی و شغلی؛ ۸- استفاده نکردن از تخصص‌ها در مشاغل مربوط؛ ۹- بی‌برنامگی مدیریت؛ ۱۰- فقدان کارآموزی؛ ۱۱- ناهماهنگی استعدادهای فردی و شغلی؛ ۱۲- روابط نادرست مدیران با کنارکان؛ ۱۳- بی‌علاقگی به کار فعلی و انتقال پی در پی نیروی انسانی؛ ۱۴- تورم نیروی انسانی (استاد زاده، ۱۳۹۲: ۲۹). ولی اگر موارد ذکر شده توسط مدیران رعایت شود از اسراف جلوگیری شده و به افزایش بهره‌وری سازمان کمک خواهد شد.

ایجاد خود کنترلی

خود کنترلی باعث می‌شود که انسان در کارها، خودش مدیریت باشد، مدیریت برخوبیشتن، ایجاد حالتی است در درون فرد که بدون دخالت عامل خارجی او را به انجام وظایفش متمایل می‌سازد. هدفی که در خودکنترلی دنبال می‌شود ارائه یک شخصیت سالم است که به بلوغ فکری رسیده و دربرابر انواع مشکلات از خود مقاومت نشان می‌دهد. خود مدیریتی افراد را قادر می‌سازد تا انتخاب‌های آگاهانه داشته باشند و دیدگاه‌های جدید را با مهارت‌های عمومی انطباق دهند، تا در صورت بروز مشکلات جدید به کار برده شود (منستری، ۱۴۰۵: ۵)، رفتارها، احساسات و تحریکات ناخوشایند را هدایت و آرامش خود را در بحران‌ها کنترل کند و انعطاف پذیری با چالش‌ها را از خود نشان دهد (باب، ۲۰۱۸: ۲).

استراتژی‌های خود مدیریتی به ساختن محیط کار کمک، انگیزه‌ها را افزایش و رفتارهایی که به دستیابی به استانداردهای عملکرد کمک می‌کنند تسهیل می‌بخشد و عبارتند از خود نظارت، خود

1 . Ministry.
2 . Bob.

تنظيم هدف، خود هدایتی، خود پاداش و خود تنبیه (گومز^۱، ۲۰۱۷، ۱۰). در خود مدیریتی فرد برای نظارت کردن از مستدات استفاده و به دنبال ارزیابی و تقویت رفتارهای خود است (لاوریس^۲، ۲۰۱۶: ۱).

دوری از نفس اماره: طبق بیان قرآن هر انسان طبیعتاً حریص می‌باشد، «إِنَّ الْإِنْسَانَ حُلْقٌ هَلُوْعًا؛ كَهْ انسان مخلوقی طبعاً سخت حریص و بی‌صبر است» (معارج/۱۹) و دارای نفس اماره است، «إِنَّ التَّقْسَ لَاَمَارَةً بِالسُّوءِ؛ زیراً نفس اماره انسان را به کارهای رشت و ناروا سخت و می‌دارد» (یوسف/۵۳). اماره- گی ظهر جهل، ندانی، و بی‌عقلی است، اگر انسان زمینه نفس اماره را به حد زیاد در خود فراهم نماید به نفس مسوله پایین می‌آید. در این مرحله فرد بدی کار بد خود را درک نمی‌کند و همه چیز را خوب می‌پنداشد، این آیات به این مطلب اشاره دارد، «الَّذِينَ صَلَّ سَعِيْهِمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا؛ آن‌ها هستند که سعی شان در راه دنیا فانی تباء گردید و به خیال باطل می‌پنداشتند که نیکوکاری می‌کنند» (کهف/۴)، «قَالَ... كَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي؛ سامری گفت: ... نفس من چنین به نظرم جلوه داد» (طه/۹۶)، «قَالَ بْلَ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ؛ يعقوب گفت: بلکه امری را نفس مکار در نظر شما بسیار زیبا جلوه داده» (یوسف/۱۸ و ۸۳). این وقت است که انسان نفس و جان خود را کاملاً برای شیطان فرا هم می‌کند و شیطان بر او نازل می‌شود، یعنی وارد بدن انسان شده فعالیت خود را با اعضای جسمانی آن انسان فراهم می‌کند، که در این باره چنین آمده، «هَلْ أُبَيْتُكُمْ عَلَى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ؛ آیا می‌خواهید من شما را آکاه سازم که شیاطین بر چه کسان نازل می‌شوند» (شعراء/۲۲۱).

حضرت امام علی(ع) می‌فرماید: «اتخذوا الشیطان لأمرهم ملاکا و اتخاذهم له أشراكا، فباض و فرخ في صدورهم و دب و درج في حبورهم، فنظر بأعينهم ونطق بالأسنthem، فركب بهم الزلل و زين لهم الخطل، فعل من قد شركه الشیطان في سلطانه و نطق بالباطل على لسانه؛ شیطان را ملاک کار خود قرار دادند و شیطان نیز آنان را شریک خود ساخت، پس، در سینه‌هایشان، تخم گذاشت و جوجه برآورد و بر روی دامنشان جنبیدن گرفت و به راه افتاد، از راه چشممانشان می‌نگریست و از زبانشان سخن می‌گفت، به راه خطایشان افکند و هر نکوهیدگی و رشتی را در دیده‌شان بیاراست و در اعمالشان شریک شد، و سخن باطل خود بر زبان ایشان نهاد» (نهج البلاغه، خطبه ۷).

1 . Gomez.

2 . Lawrence.

کسب نفس لوامه: در کنار نفس اماره نفس لوامه وجود دارد، این نفس انسان را سرزنش می‌کند و از کارهای بد باز می‌دارد، در این باره در قرآن چنین آمده، «لَا أُقِسِّمُ بِالنَّفْسِ الْلَّوَامَةِ؛ قسم به نفس پر حسرت و ملامت» (قیامت/۲). اگر این رشد و خودسازی در انسان به کمال بررسد به نفس مطمئن نائل می‌شود که در آن تمام خواهش‌های انسانی در مدار حق است، که در این آیه به آن اشاره شده، «يَأَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَةُ» (فجر/۲۷). اگر در انسان نفس لوامه استقرار پیدا کند خداوند به چنین انسانی نور هدایت می‌دهد که با آن حق را از باطل شناسایی می‌کند، که این آیه به این مطلب متذکر شده، «إِنَّ تَسْقُوا اللَّهَ يَعْجَلُ لَكُمْ فُرْقَانًا؛ اگر خدا ترس و پرهیزکار شوید خدا به شما فرقان بخشد» (انفال/۲۹).

باورهای دینی: در اسلام زمینه‌های مناسب برای رشد خودکنترلی افراد فراهم می‌باشد، فرد مسلمان خود را در مقابل خدا مسئول می‌پندارد نه در مقابل رئیس و سازمان. التفات و توجه به حرام و حلال و پرهیز از گناه شیوه‌هایی هستند که فرد مسلمان را خودکنترل می‌سازند و فرد همیشه خدا را ناظر اعمال خود می‌داند. در واقع خودکنترلی، ایجاد حالتی است در درون فرد که او را به انجام وظایفش متمایل می‌سازد، بدون آنکه عامل خارجی او را تحت کنترل داشته باشد. هدفی که در خودکنترلی دنبال می‌شود ارائه یک شخصیت سالم، که به بلوغ فکری رسیده و در برابر انواع مشکلات از خود مقاومت نشان می‌دهد و خود با بینش درست عامل آن را انتخاب می‌کند. اگر در سازمان بجای وظیفه محور بودن تکلیف محور باشد دیگر مشکلی برای کنترل شدید و یا کم کاری کارکنان وجود ندارد، چون شخص مسئول در سازمان خود را شرعاً مکلف به انجام وظیفه خود می‌داند، و در این امر ناظرانی چون خداوند، معصومین، و فرشتگان را حاضر می‌بینند (خبری، ۱۵/۱۳۸۸). با این بیان معلوم می‌شود که انسان نیاز به هدایت دارد تا فعالت خود را درست و اثربخش انجام دهد، پس این مدیر سازمان است که با تقویت اخلاق، معنویت و دین داری در بین کارکنان نظرها را به سوی وجود کاری، و خودکنترلی سوق می‌دهد، تا کارگر با شناخت بدی کار ناشایست به فعالیت خود ادامه دهد.

یک انسان پرهیزگار و درست کار همیشه خود را در محضر خداوند می‌داند، چون خداوند فرموده: «يَعْلَمُ حَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ، خدا برنگاه خیانت چشم خلق و اندیشه‌های نهانی دل‌ها آگاه است» (غافر/۱۹، ر.ک، افجهای، ۱۳۸۳: ۷۹). در پیشگاه خدا کسی کار نادرست انجام نمی‌دهد چه یک انسان او را ببیند یا در مکانی تنها باشد. اگر شخصی در انجام کار نفس یا وجودان باطنی خود را در

نظر بگیرد؛ به هیچ وجه در انجام آن، تلف کردن زمان، هدر دادن منابع، ضرر رساندن به خود و دیگران را مدنظر ندارد، این رویکرد باعث جلوگیری از اسراف و طریق برای بالا بردن بهره‌وری در سازمان خواهد بود.

نیروی کار متخصص

نیروی انسانی ماهر و با انگیزه‌ی می‌تواند از تکنولوژی، فناوری و ابزار به خوبی استفاده کند، در نتیجه فعالیت آن‌ها بهره‌وری را در پی خواهد داشد (طاهری، ۱۳۸۵: ۲۸۳). با رویکرد دینی می‌توان گفت شخصی که خود را برای شایستگی پست و مقام آماده کرده، باید قدرت و علم آن کار را داشته باشد؛ مدیر نیز باید تلاش کند که از شایسته‌ترین افراد استفاده کند (عباس نژاد و همکاران، ۱۳۸۴: ۶۴).

شایستگی: در قرآن در مورد انتخاب طالوت چنین آمده، «إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَرَأَدَهُ بِسُطَّةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ؛ خَدَاوَنِدَ أَوْ(طالوت) را برگزیده و در دانش و توانایی و قوت جسم فزونی بخشیده» (بقره/۲۴۷)، انتخاب او به دلیل توانایی و شایستگی رهبری نظامی بوده است. در قرآن در باره موسی (ع) چنین آمده، «قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ؛ یکی از آن دو دختر گفت: ای پدر این مرد را به خدمت خود اجیر کن که بهتر کسی که باید به خدمت برگزینی کسی است که توانا و امین باشد» (قصص/۲۶، مظاہری، ۱۳۷۱)، علت استخدام او توانایی و امانتداری بیان شده. حضرت علی (ع) خطاب به فرماندار خود مالک می‌فرماید: «فَوَلَّ عَلَى أُمُورِكَ خَيْرُهُمْ؛ کارهایت را به بهترین آنان واکذار» (نهج‌البلاغه، عهده‌نامه مالک)، گفته شده کار به کسی بده که شایسته آن است.

علم داشتن: حضرت یوسف به پادشاه مصر گفت، «اجْعُلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِظْ عَلَيْمٌ؛ در این صورت مرا به خزانه داری مملکت منصوب دار که من در حفظ دارایی و مصارف آن دانا و بصیرم» (یوسف/۵۵، همان). یکی از ملازمان سلیمان (ع) نیز گفت، «أَتَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيُّ أَمِينٌ؛ من پیش از آنکه تو از جایگاه خود برخیزی آن را به حضورت آرم و من بر آوردن تخت او قادر و امینم» (نمیل/۳۹). کسی که علمی داشت گفت، «قَالَ اللَّهُذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنْ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَ إِلَيْكَ طَرْفُكَ؛ آن کس که به علمی از کتاب الهی دانا بود گفت که من پیش از آنکه چشم بر هم زنی تخت را بدین جا آرم» (نمیل/۴۰). در باره جانشینی انسان آمده، «إِنِّي جَاعِلٌ فِي

الْأَرْضِ خَلِيقَةٌ... وَعَلَمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا؛ مِنْ دُرْزِمِينِ خَلِيفَهُ اِلَيْ خَوَاهِمْ گَماشت... وَخَدَا هُمَّهُ اِسْمَاءَ رَا به آدَمَ يَادَ دَادَ» (بَقْرَهُ/٣١٠، رَكَ، عَبَاسَ نَزَادَ وَهَمَكَارَانَ، ١٣٨٤، ٦٤)، دِرَإِنْ چَهَارَ آيَهَ آمَدَهُ كَه مَلَكَ اِنتِخَابَ عَلَم، دَانِشَ وَدَرِيَاتَ بِرَايَتِ بَرَاجَ كَارَ بُودَهُ اِسْتَ.

صلاحيت داشتن : در قرآن آمده باید افراد صالح انتخاب شود، «أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ؛ الْبَتَه بِنَدْگَانِ نِيكُوكَارِ مِنْ مَلَكِ زَمِينِ رَا وَارِثَ وَمَتَصْرُفِ خَواهِنَدَ شَدَ» (انبيا/١٠٥) دِرَبَارَه حَضُورَ صالحَ نِيزَ چَنِينَ آمَدَه، «أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اَعْبُدُوا اللَّهَ؛ بِهِ قَوْمٌ ثَمُودٌ بِرَادِرَشَانَ صالحَ رَا بِهِ رسَالَتِ فَرِستَادِيمَ كَه خَدَائِي يَكتَنَ رَا پَرسَتِيدَ» (نَمَل/٤٥، رَكَ، عَبَاسَ نَزَادَ وَهَمَكَارَانَ، ١٣٨٤: ٦٤). در بَارَه اِنتِخَابِ اَهْلِيَّتِ هَمِ چَنِينَ آمَدَه، «إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرُكُمْ تَطْهِيرًا؛ خَدَا چَنِينَ مِي خَواهِدَه كَه هَرِ رِجْسَ وَآلاَيِشَيِّ رَا اِزْ شَمَا خَانُواهِ بِبرَدَ وَشَمَا رَا اِزْ هَرِ عَيْبَ پَاكَ وَمَنْزَهَ گَرَدانَدَ» (احزاب/٣٣)، دِرَإِنْ سَهَ آيَهَ آمَدَه كَه اِنسَانَ بِاِيدَ صَلاحيَّتَ وَدِرَخُورَ مَقامَ كَه بَرَ اوَ واَكَذَارَ مِي شَودَ بِاِيدَ باَشَدَ.

بنابر اين مى توان گفت مدیر در قبَال انتخاب کارگَر و کارگَر نِيز در برابر کار، خداوند، مدیر و سهام داران پاسخگو است. از نظر اسلام کسی حق ندارد مسئولیتی را تقبل نماید، يا نسبت به امری اقدام کند، مگر اين که قبلًا آگاهی های مورد نیاز را فراگرفته باشد (واشقی، ٤٦، ١٣٨٤). پس چنانچه مدیر کارگراني را برگذيند که شايسته، توان، دانا و صالح آن شغل باشد از اسراف در سازمان جلوگيری و به تقویت بهرهوری تلاش نموده است.

مدیریت ارتباطات

مدیریت جهت شناخت کارکنان و افراد زیرمجموعه مدیریت خود باید کانالهای ارتباطی موثری ایجاد کند شناخت قابلیت های افراد و کارکنان و استفاده درست از استعدادهای آنها از طریق تماس و به وسیله کانالهای ارتباطی امکان پذیر است (رضایی، ١٣٨٦، ١٢٢).

جريان اطلاعات: در سازمان های کنونی، اطلاعات باید با سرعتی بیش از هر زمان گذشته جریان یابد، حتی یک توقف کوتاه مدت در یک خط تولیدی که با سرعت زیاد عمل می کند می تواند بسیار گران تمام شود، باید بجای اباحته اطلاعات، مهم و اثرگذار بر تصمیم گیری باشد (ریچ و کونتر، ١٣٨٨: ٦١٥).

ارتباطات داخلی: یک مدیر برای انجام نقش ارتباطی خود، دو، سیستم ارتباطی رسمی و غیررسمی را در اختیار دارد، او تلاش می‌کند تا سیستم غیر رسمی به طور موثر سیستم رسمی را حمایت کند. در واقع می‌توان گفت که مهارت ارتباطی مدیران آن جنبه از روابط بین فردی را تحت تأثیر قرار می‌دهد که به عنوان هنجارهای تسهیم اطلاعات در سازمان شناخته شده است (فرهنگی و همکاران، ۱۳۸۳: ۲۴۴).

گفتگوهای دوستانه: محیط سازمان باعث می‌شود تا جری به وجود آید که بتوان ارتباطات گفتاری برقرار شود؛ دامنه این ارتباطات شامل، نشستهای غیر رسمی، تشکیل تیم‌های بازی، صرف ناهار با کارکنان و همایش‌های رسمی می‌باشد (ریچ و کونتز، ۱۳۸۸: ۶۲۰). بنابر این مدیریت ارتباطات از اسراف جلوگیری و بهره‌وری را افزایش می‌دهد و بی‌تجی به آن برای سازمان زیان آورد خواهد بود.

خارج غیر ضرور

مطالعات انجام شده توسط مک‌کینز^۱ نشان داد که در شرکت‌های امریکایی ۸۵٪ متغیرهای موثر بر بهره‌وری درون سازمانی و قابل کنترل توسط مدیریت سازمان هستند و صرفاً ۱۵٪ این متغیرها بیرونی و خارج از کنترل مدیریت هستند. علاوه بر آن مطالعه کپنتریگور^۲ نشان داد که مدیریت می‌تواند ۸۰٪ از متغیرهای درونی را تحت نفوذ در آورده و یا آن‌ها را تغییر دهد، در حالیکه ۲۰٪ از متغیرها زیر نفوذ کارگران است (پیرایش، ۱۳۸۷: ۸۳).

خارج سازمانی: مهم‌ترین منابع طبیعی عبارتند از نیروی انسانی، زمین، انرژی و مواد اولیه (بروتونینکو، ۱۳۷۹، ۴۳). سرمایه‌گذاری درست روی هر یک از آن‌ها و دقت در انتخاب، خرید و انتقال‌شان موجب جلوگیری از اسراف و رسیدن به بهره‌وری می‌شود. از طرفی شرایط محیطی می‌تواند بر تعیین کننده‌های قابل کنترل بهره‌وری سازمانی تاثیر بگذارند، مثل، ۱. مقررات و تصمیمات قضایی، که بر رویه‌های سازمانی مانند استخدام، انتخاب ارتقا و آموزش تاثیر می‌گذارند؛ ۲. نگرش‌های اجتماعی، که بر نگرش‌ها، انتظارات، شایستگی‌ها، و ارزش‌های کارگران تاثیرگذار است؛ ۳. تغییرات در فناوری یا تغییرات در هزینه‌های مرتبط با مواد خام، انرژی و سرمایه که بر ویژگی‌های شغلی اثر گذارند (کوپلمن، ۱۳۹۲: ۲۹).

1 .Mc Kinsey.

2 .Kepener Tregor.

داخل سازمانی؛ از جمله مخارج داخلی عبارتند از، بازده مواد، حجم تولید مفید به دست آمده؛ به کارگری و کنترل ضایعات؛ بالابردن کیفیت درجه مواد؛ استفاده مواد با درجه پایین‌تر و ارزان‌تر؛ بهبود بازدهی انبار و گشترش منابع تهیه مواد (بروتونیکو، ۱۳۷۹: ۳۳). به طور خاص کاهش ضایعات یکی از اصول اساسی زندگی اجتماعی بشری می‌باشد، با کاهش ضایعات و در نتیجه کاهش هزینه‌ها، سود بیشتری عاید سازمان می‌شود، برای به دست آوردن این هدف تهیه یک برنامه جامع برای هماهنگ ساختن اقدامات و تلاش‌های همه بخش‌ها و واحدهای سازمان ضرورتی اجتناب ناپذیر است (احدی نیا، ۱۳۹۲: ۲۹). به طور مثال: تحقیقات انجام شده نشان می‌دهد، در ایران حدود ۰/۳۰ ارزش غذایی ضایع می‌شود، که این مقدار، غذای ۱۵ میلیون نفر می‌باشد، پژوهش دیگری به دست آورده، سرانه مصرف انرژی در ایران، معادل ۱۰۰، چین ۳۳، هند ۱۹ و اندونزی ۱۴ است (طاهری، ۱۳۸۵: ۵۳). بنابر این اگر در سازمانی تمامی امکانات برای رسیدن به عالی‌ترین نقطه بهره‌وری فراهم باشد، اما در مخارج داخلی مثل غذا، و انرژی اسراف شود سازمان هیچ وقت به بالاترین حد در بهره‌وری نمی‌رسد.

صرفه جویی: یکی از روش‌های استقرار چرخه بهبود بهره‌وری این است که صرفه جویی در همه فعالیت‌های سازمان به عنوان یک اصل مورد توجه قرار گیرد. در این راستا بایستی ساختارهای مناسبی طراحی شود، معمولاً صرفه جویی از طریق دو مکانیسم ساختارسازی و تشویقی در سازمان نهادینه می‌شود. عناصر صرفه جویی: ۱. ساختاری کردن صرفه جویی در مصرف انرژی از طریق دخیل کردن میزان مصرف در پاداش تولید؛ ۲. برقراری رابطه بین خوب مصرف کردن و پاداش؛ ۳. برقراری رابطه بین کیفیت استفاده از مواد و پاداش؛ ۴. پرداخت مستقیم مبلغی از صرفه جویی‌های انجام شده به کارکنان؛ ۵. تشویق کتبی کارکنانی که ستاره صرفه جویی هستند؛ ۶. زمینه سازی برای ساختاری صرفه جویی محور (سلطانی، ۱۳۹۲، ۹). صرفه جویی که ضرری به تولید نرساند مصدق بارز از دوری از اسراف می‌باشد، اگر این کار عملی شود بسیاری از هزینه‌های ناخواسته کم و بهره‌وری افزایش خواهد یافت.

تکنولوژی

تجهیزات جدید: استفاده از ماشین آلات و تجهیزات جدید کارایی و اثربخشی در رسیدن به اهداف را افزایش می‌دهد. البته توسعه تکنولوژی باید متناسب با توسعه ظرفیت تولیدی باشد. بکارگیری

تکنولوژی پیشرفته بدون در نظر گرفتن، هزینه، منفعت و نیروی کار بی فایده است. برای بهبود بهره‌وری نکات زیر ضروری است:

۱. استفاده از ماشین آلات و تجهیزات بهتر؛ ۲. تحولات و پیشرفت فنی و دگرگونی‌های تکنولوژی؛ ۳. استفاده صحیح و کامل تجهیزات فنی و تکنولوژی‌ها؛ ۴. استفاده از قدرت نوآوری و خلاقیت کارکنان؛ ۵. انجام پژوهش جهت دستیابی به تکنولوژی برتر و ابداع محصولات بدیع و با کیفیت برتر؛ ۶. یک پارچه کردن صنایع و ایجاد واحدهای عظیم؛ ۷. تغییر و دگرگونی در کیفیت مواد اولیه و بهبود آن؛ ۸. تغییر و دگرگونی در فرآیند ساخت و عملکرد سیستم و بهبود شیوه‌های فنون مهندسی صنایع؛ ۹. استفاده از تدبیر ارگonomی؛ ۱۰. بکارگیری تکنولوژی گروهی؛ ۱۱. بکارگیری نظام تولید و خدمات به موقع؛ ۱۲. نظام موجودی بدون انبار (رضایی، ۱۳۸۵: ۱۰۸).

فناوری اطلاعات: با استفاده از امکانات و تکنولوژی جدید می‌توان در وقت صرفه جویی کرد و راه هدر رفتن منابع را گرفت این ابزار عبارتند از: تلفن؛ رایانه؛ آسانسور؛ دستگاه نمابر؛ وسایل پذیرایی مدرن؛ بولتن‌ها، اعلامیه‌ها، تابلوهای اعلانات و دستگاه تکثیر (کاسپر، ۱۳۸۹: ۵۲)، با استفاده از ایمیل و دیگر امکانات اینترنت، می‌توان اطلاعات را با سرعت و به موقع در سازمان جابجا کرد. با به کارگیری کامپیوترهای خانگی و نرافزارهای مختلف کارها از راه دور قابل مدیریت و کنترل است، که باعث افزایش بهره‌وری، افزایش روحیه و انگیزه کارکنان و کاهش هزینه می‌شود (رس، ۱۳۸۶: ۴۶ و ۷۸). امروزه تکنولوژی بیش از گذشته مهم به نظر می‌رسد، از این رو هرگونه بی‌توجهی در فناوری و تجهیزات زیان آور و مدیریت آن از اسراف جلوگیری و بهره‌وری سازمان را افزایش خواهد داد.

کاهش سطوح سازمانی

دوری از نظارت‌های غیر ضرور: بسیاری از کارهایی که در سازمان انجام می‌شود غیر ضرور بوده و باید حذف شود، مثل نظارت و کنترل دوبله یک واحد، مثل نظارت سرپرست و مقام بالاتر آن (رس. ۱۳۸۶: ۱۴)، با این کار می‌توان سطوح سازمانی را کاهش داد.

واگذاری اختیارات: اختیار و مسئولیت باید با هم توسعه و رشد پیداکند پایه‌ی اعطای اختیار و درخواست مسئولیت، اعتماد به دیگران می‌باشد، کارکنانی که قابلیت از خود نشان می‌دهند بایستی اختیار در تصمیم‌گیری به آن‌ها تفویض گردد (رضایی، ۱۳۸۶: ۱۲۲). فوائد واگذاری اختیار: ۱. برای

پرداختن به کارهای مهم‌تر وقت بیشتری پیدا می‌شود؛ ۲. برای آموزش عملی کارمندان، در موقعیت کاری واقعی کارساز است؛ ۳. در پرورش قدرت تصمیم‌گیری کارکنان موثر است (کاسپر، ۱۳۸۹: ۴۵). به طور مثال: در یک سازمان ژاپنی کارگر اختیارات و آزادی عمل وسیعی دارد، به حدی که حتی در مورد استاندارد کار نیز می‌تواند تصمیم بگیرد، در این رویکرد مدیر به جای نظارت به تحقیقات و توسعه نقش بیشتری را به عهده دارند. برای کارگران بجای دستورالعمل‌ها و وظایف امکانات لازم جهت ابتکار، تفکر، تحرك، و خلاقیت، که نهایتاً موجب دلستگی، تعلق خاطر و دخالت آن‌ها در سازمان می‌شود (طاهری، ۱۳۸۵: ۴۸).

مدیریت زمان

اهمیت زمان: زمان ارزشمندترین سرمایه هر فرد، گروه و سازمان است، در واقع تنها سرمایه برگشت ناپذیر در اختیار انسان زمان است، مدیریت زمان با درک اهمیت این سرمایه با ارزش به ارائه برنامه‌ها و طرح‌ها جهت جلوگیری از ائتلاف وقت و استفاده حداکثر آن اشاره دارد (رضایی، ۱۳۸۶: ۱۴۸). هر شیء که ارزش آن زیاد باشد منفعت آن نیز زیاد است، پس اگر بتوان از اسراف در وقت جلوگیری کرد بهره‌وری سازمان به سرعت بالا می‌رود. انعطاف پذیر بودن زمان انجام کار، سبب شادابی بیشتر و در نهایت منجر به بهره‌وری بیشتر کارکنان می‌شود (رس، ۱۳۸۴: ۷۸).

زمان مفید: طبق آمار رسمی ساعت کار مفید در ژاپن ۴۹ تا ۶۰ ساعت در هفته، در کره جنوبی ۵۴ تا ۷۲ ساعت در هفته، در امریکا ۳۶ تا ۴۰ ساعت در هفته، در ایران نیز ۶ تا ۹ ساعت در هفته بوده است. در پژوهشی در سال ۱۳۶۵ در یک شرکتی در ایران معلوم شد که کار رسمی سازمان ۵۲ ساعت کار در هفته بوده، یعنی ۴۴ ساعت کار معین و رسمی به اضافه ۸ ساعت اضافه کاری، اما در نتیجه در عمل فقط ۷ ساعت و ۸ دقیقه کار مفید انجام شده است. با بررسی‌های انجام شده به دست آمده، که میانگین کار مفید هر فرد در بخش‌های اداری، خدماتی، صنعتی و دولتی، در ایران ۱/۵، در انگلیس ۶/۱۵، در پرتغال ۸/۲۰ ساعت در روز بوده است. در یک تحقیق در سال ۱۳۷۲ معلوم شده که: در ایران قریب به دو میلیون کارگر و کارمند دولتی بوده، و در روزی ۳ میلیون ساعت کار مفید انجام می‌شده، و ۱۳ میلیون ساعت کار را این افراد به هدر می‌داده اند (طاهری، ۱۳۸۵: ۵۳).

به طور نمونه، از جمله فعالیت‌های که منجر به اتلاف زمان می‌شود عبارت است از: تماس‌های طولانی؛ آدم‌های پرحرف؛ راه بندان و پیداکردن جای پارک؛ قرارهای ملاقات و جلسات طولانی و غیر ضرور؛ دستگاه‌ها و تجهیزات خراب؛ صفووف طولانی؛ خودرویی که اول صبح روشن نمی‌شود؛ موهای بدحالت؛ شبیه شدن به آدم‌های معروف و سرعت آسانسور (کاسپر، ۱۳۸۹: ۲۸-۳۲). بنابر این می‌توان گفت بیشترین اسراف که در سازمان‌های رسمی و قانون مدار صورت می‌گیرد در زمان است، این کار از نظر شرعی حرام و از نظر سازمانی رسیدن به کف بهره‌وری می‌باشد، که با جلوگیری از آن بهره‌وری در سازمان به طور طبیعی افزایش پیدا خواهد کرد.

مدل تحلیلی تحقیق

نتیجه‌گیری و پیشنهادات

از مطالعه اکتشافی تحقیق سوال محوری آن به این صورت بیان شد، «چگونه می‌توان با جلوگیری از اسراف بهره‌وری را در سازمان بالا بد؟». از بررسی و تحلیل داده‌ها نیز به دست آمد که اسراف همان طور که در آیات و روایات بیان شد عبارت است از هر فعالیت و مصرفی که اضافه بر معمول باشد، به طور نمونه در این دو حديث از اسراف چنین یاد شده، امام صادق^(ع)، در باره حد اقل اسراف چنین فرموده، «این‌که لباس بیرون‌ت را لباس خانه دم دستی قرار دهی و ته مانده ظرفت را دور بریزی» (کافی، ۴، ۵۶)، آن حضرت نشانه‌های اسراف را چنین برشمرده، «اسراف کننده را سه نشانه است: چیزهایی را می‌خرد، می‌پوشد و می‌خورد که در شان او نیست» (نور الثقلین، ۱، ۷۷۲). بهره‌وری نیز عبارت بود از استفاده حداکثری، درست و بجا از منابع، امکانات و ظرفیت‌های سازمان. نتیجه تحقیق هم نشان داد که اسلام بر دوری از اسراف تأکید فراوان دارد، به اندازه ته مانده آب لیوان اگر هدر داده شود اسراف به حساب آمده، با این وصف تحلیل یافته‌ها ۸ مقوله در قالب ۲۳ زیر مقوله ارائه نموده، که هر یک از آن‌ها سبب دوری از اسراف و افزایش بهره‌وری در سازمان خواهد شد. بنابر این هر گونه زیاده روی در وقت، بکاربردن نیروی انسانی بیش از حد، استخدام افراد غیر متخصص، بکاربردن منابع زیاد و تولید محصول کم، پرداخت هزینه زیاد و به دست آوردن مواد اولیه کم، اشغال مکان بیشتر از نیاز، بی‌دقیقی در فرایند کار، به کار نگرفتن تکنولوژی جدید در تولید، مصارف افسارگیستیه فردی و سازمانی، تمرکز اداری، اجتناب از خلاقیت‌ها، رازی شدن به بهره‌وری ناچیز، اطلاع رسانی ناقص، روابط عمومی ضعیف، رفتارهای ناشایست، عدم نفوذ در افراد، و توجه نداشتن به محیط باعث اسراف و مانع افزایش بهره‌وری در سازمان می‌باشد.

پژوهش حاضر به نکاتی که منجر به اسراف و کاهش بهره‌وری در سازمان می‌شود اشاره نموده است، از این روی پیشنهاد می‌شود در تحقیقات بعدی به این موارد پرداخته شود، بررسی اسراف زمان، منابع و علم در تکراری بوده تحقیقات حوزوی و دانشگاهی، بررسی افزایش بهره‌وری در سازمان با اجرای احکام اسلامی، بررسی اسراف هزینه‌های نابجا و بی‌مورد در بعضی از سازمان‌ها (موردی) و بررسی اهمیت دادن به منابع دیگران و بیت المال جهت دوری از اسراف و افزایش بهره‌وری منابع اجتماعی.

فهرست منابع

۱. القرآن الکریم، (۱۳۷۸)، ترجمه محبی الدین مهدی الهی قمشه‌ای، خط و تذهیب محمد سعید اهری زاده، قم، فاطمه الزهراء(س).
۲. نهج البلاغه، علی بن ابی طالب(ع)، (۱۳۸۲)، گردآوری: محمد بن حسین الرضی، تصحیح محمد دشتی، ترجمه آیتی، نسیم حیات، چاپ اول.
۳. احدی نیا، ناصرالدین، (۲۰۰۵)، راهکارهای افزایش بهره وری، تدبیر، س ۱۵.
۴. استادزاده، مریم، (۱۳۹۲)، عوامل مؤثر در افزایش یا کاهش بهره وری نیروی انسانی، <http://www.mgtsolution.com>.
۵. استیری، مهرداد و مهدی شریفی، (۱۳۹۵)، شناسایی و ارزیابی اقدامات سیستم های کاری با عملکرد بالا در صنعت خدمات بانکداری کشور، نوآوری و ارزش آفرینی، سال ۵، ۱۰، صص ۹۳-۱۰۸.
۶. انوری، حسن، (۱۳۸۱)، فرهنگ بزرگ سخن، تهران، نشر سخن، چاپ اول.
۷. ایرانزاد پاریزی، مهدی، و پرویز ساسانگهر، (۱۳۸۶)، سازمان و مدیریت از تئوری تا عمل، تهران، موسسه عالی بانکداری ایران، چاپ دهم.
۸. افجه‌ای، علی اکبر، (۱۳۸۴)، مدیریت اسلامی، تهران، جهاد دانشگاهی واحد علامه طباطبائی، ۶.
۹. احمدی، مسعود، (۱۳۸۳)، مدیریت اسلامی، تهران، ویرایش، چاپ اول.
۱۰. الوانی، مهدی، (۱۳۸۷)، تصمیم گری و تعیین خط مشی دولتی، تهران، سمت، چاپ سیزدهم.
۱۱. پیرایش، رضا، (۱۳۸۷)، مدیریت بهره‌وری، زنجان، دانشگاه زنجان، ۱.
۱۲. حافظ نیا، محمدرضا، (۱۳۸۴)، مقدمه ای بر روش تحقیق در علوم انسانی، تهران، سمت، چاپ یازدهم.
۱۳. جوزن بروتوینکو، (۱۳۷۹)، مدیریت بهره‌وری، مترجم: محمدرضا ابراهیمی مهر، تهران، موسسه کار و تأمین اجتماعی، چاپ دوم.
۱۴. خاکی، غلامرضا، (۱۳۷۸)، روش تحقیق با رویکردی به پایان‌نامه نویسی، تهران، مرکز تحقیقات علمی ایران، چاپ اول

۱۵. خاکی، غلامرضا، (۱۳۸۲)، مدیریت بهره‌وری (تجزیه و تحلیل آن در سازمان)، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، چاپ سوم.
۱۶. خیری، طاهر، (۱۳۸۸/۱۲/۱۵)، خودکنترلی در سازمان، <http://www.imi.ir>
۱۷. دانایی فرد، حسن، الوانی، مهدی، آذر، عادل، (۱۳۸۳)، روش‌شناسی پژوهش کیفی در مدیریت، تهران، صفار، چاپ اول.
۱۸. ریچارد اج. هال، (۱۳۸۴)، سازمان (ساختار، فرایند و ره آوردها)، ترجمه: علی پارسائیان و محمد اعرابی، تهران، دفتر پژوهش‌های فرهنگی، چاپ چهارم
۱۹. رضائیان، علی، (۱۳۸۷)، مبانی سازمان و مدیریت، سمت، تهران، چاپ یازدهم.
۲۰. رس. جی، (۱۳۸۶)، مدیریت زمان (اصول مفاهیم و تکنیک‌ها)، مترجم: مسعود احمدی، تهران، کوهسار، چاپ پنجم.
۲۱. رضایی، نادر، (۱۳۸۶)، مقدمه‌ای بر مدیریت بهره‌وری و تجزیه و تحلیل آن در سازمان، تهران، اوحدی، چاپ اول.
۲۲. سجادی، علی، (۱۳۸۵)، خودکنترلی در نظام کنترل و نظارت اسلامی، (با نگاهی بر جایگاه خودکنترلی در نظریه‌های مدیریت)، اندیشه صادق، ش ۲۳، ص ۱۶-۳.
۲۳. سلطانی، ایرج، (۱۳۹۲/۹. ۲۹)، چرخه مدیریت بهبود بهره‌وری در سازمان‌های تولیدی، <http://www.mgtsolution.com>
۲۴. شفیع‌زاده، حمید، و همکاران، (۱۳۹۱)، مدیریت بهره‌وری (مجموعه مقالات)، تهران، پژوهشکده تحقیقات راهبردی، چاپ اول.
۲۵. عباس‌زاده، محسن و همکاران، (۱۳۸۴)، راهنمای پژوهش در قرآن و علوم روز(۱) قرآن مدیریت و علوم سیاسی، قم، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه، چاپ اول
۲۶. طاهری، شهناز، (۱۳۸۵)، بهره‌وری و تجزیه و تحلیل آن در سازمان (مدیریت بهره‌وری فرآگیر)، تهران، هستان، چاپ دوازدهم.
۲۷. طباطبایی، محمد حسین، (۱۳۷۴)، تفسیر المیزان، ترجمه: محمد باقر موسوی همدانی، قم، جامعه‌ی مدرسین، چاپ پنجم.
۲۸. فروتنی، زهرا، (۱۳۸۷)، مبانی تصمیم‌گیری استراتژیک امام خمینی، تهران، پژوهش‌کده امام خمینی و انقلاب اسلامی، چاپ اول.

۲۹. فرهنگی، علی اکبر، صفرزاده، حسین، خادمی، مهدی، (۱۳۸۳)، نظریه های ارتباطات سازمانی، تهران، رسا، چاپ اول.

۳۰. فرهنگی، علی اکبر، حسین صفرزاده، (۱۳۸۵)، روش تحقیق در علوم انسانی (بانگرش بر پایان نامه نویسی)، تهران، پویش، چاپ اول.

۳۱. کاظمی، عباس، (۱۳۸۱)، بهروزی و تجزیه و تحلیل آن در سازمان، تهران، سمت، چاپ اول

۳۲. کاسپر پستاووسکی، (۱۳۸۹)، مدیریت زمان، مترجم: علی حسینی، تهران، نواندیش، چاپ اول.

۳۳. محمدی ری شهری، محمد، (۱۳۷۷)، میزان الحكمه، مترجم: حمیدرضا شیخی، قم، دارالحدیث، چاپ اول.

۳۴. مظاہری، حسین، (۱۳۷۱)، گفتاری در رابطه با مدیران و کار در اسلام، قم.

۳۵. مومنی راد، اکبر، علی آبادی، خدیجه، فردانش، هاشم، مزینی، ناصر، (۱۳۹۲)، تحلیل محتوا کیفی در آیین پژوهش: ماهیت، مراحل و اثمار نتایج، اندازهگیری تربیتی، ش۱۴، س۴، ص ۲۲۲-۱۸۷.

۳۶. هاینس وی، ریچ، هرولدکونتز، (۱۳۸۸)، اصول مدیریت (چشم انداز جهانی) مترجم: علی پارساییان، تهران، ترمه، چاپ دوم.

۳۷. هرولد کونتز، سیریل اودانل، هیتنز، ویریچ، (۱۳۸۸)، اصول مدیریت، ترجمه: محمدعلی طوسی و همکاران، تهران، موسسه مدیریت و برنامه ریزی، چاپ هفتم.

۳۸. هولستی، ال. آر. (۱۳۸۰)، تحلیل محتوا در علوم اجتماعی و انسانی، ترجمه: نادر سالارزاده امیری، تهران، دانشگاه علامه طباطبائی، چاپ دوم.

۳۹. واقعی، قاسم، (۱۳۸۴)، درس های از اخلاق مدیریت، تهران، امیر کبیر، چاپ دوم.

۴۰. یوسف نژاد عالی زینی، محمد، (۱۳۹۱)، شیوه نامه پژوهش و نگارش علمی، اول، تهران، پژوهشگاه انسانی و مطالعات فرهنگی.

41. Bob Harrison, (2018) Leadership–Skills, Aptitude & Emotional Intelligence.

42. Cezar Vasilescu, (2011), Effective Strategic Decision-making, Journal of sefense resources management, No.1, Brasov, Roman.

-
-
43. Gomez, Savilene Julia, (2017), Self-Management Skills of Management Graduates, International Journal of Research in Management & Business Studies, Vol. 4 Issue 3, Indua.
 44. Lawrence Michael, Mogga Rombe, (2016) Effective Time and SelfManagement, Environment and Productivity in an Organization, Science Journal of Business and Management. Vol. 4, No. 6, South Sudan.
 45. Mary Ragui Joel Kipleting Matui, (2011), employee productivity on Organizational performance in the kenyan banking sector, Department of Business Administration Kenyatta University.
 46. Ministry of Health, (2016) Self-management Support for People with Long-term Conditions, New Zealand.
 47. Rabia Imran, Mehwish Majeed, Abida Ayub, (2015), Impact of Organizational Justice, Job Security and Job satisfaction on Organizational Productivity, Journal of Economics, Business and Management, Vol. 3, No. 9.